

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

17 מרץ 2022

ע"ו 30144-03-22 ה' נ' הוועדה הפסיכיאטרית
המחוזית ואח'

לפני כבוד השופטת אספרנצה אלון

המערער

ד' ה' ת"ז 206417099

לפי מינוי מטעם הלשכה לסיוע משפטי- חיפה
עו"ד רן שחם

נגד

המשיבים

1. הוועדה הפסיכיאטרית המחוזית
 2. המרכז לבריאות הנפש "שער מנשה"
 3. מדינת ישראל
 5. מרכז פורום יושבי ראש ועדות פסיכיאטריות
- ע"י פרקליטות מחוז חיפה- אזרחי
עו"ד חאלד אסעד

פסק דין

בפניי ערעור על החלטת הוועדה הפסיכיאטרית המחוזית של בית החולים שער מנשה מיום 10.3.22 אשר הורתה על הארכת אשפוזו הכפוי של המערער עד ליום 10.4.22.

בנימוקי הוועדה נכתב כי בתום שבועיים מיום האשפוז עדיין שרוי המערער במצב פסיכוטי מאני, מבטא מחשבות שווא של גדלות ורדיפה כלפי משפחתו וחבריו, בטוח כי נתנו לו כוחות מיוחדים אם כי מנסה להצניע זאת. בטוח שהסמים עזרו לו, אין לו כל תובנה לכך שהתרופות והסמים מתנגשים וכי הוא זקוק לטיפול נפשי כלשהו.

דומה כי אין מחלוקת שבעניינו של המערער התקיימו התנאים בסעיף 6(א)(1) לחוק לטיפול בחולי נפש וכי לפיו המערער חולה וכתוצאה ממחלתו פגום, במידה ניכרת, כושר שיפוטו או כושרו לביקורת.

עם זאת, ספק בעיניי כי מתקיים התנאי הקבוע בסעיף 6(א)(2) לחוק לחולי נפש לפיו האשפוז הכפוי נדרש מאחר והמערער "עלול לסכן את עצמו או את זולתו סיכון פיזי מיידי". מדובר במערער כבן 23, רווק, שהתגורר עם הוריו בחדרה ואינו מוכר למערכת הפסיכיאטרית. זהו אשפוזו הראשון של המערער.

הוועדה הגיעה למסקנה כי מסוכנותו העצמית של המערער הינה ברמה נמוכה. הוועדה הגיעה למסקנה כי קיימת מסוכנות לאחרים ברמה גבוהה. ככל הנראה התבססה הוועדה על כך שמשפחתו דיווחה כי 4 ימים טרם האשפוז (27.2.22), התנהג המערער בצורה מוזרה ורצה ללכת לבית של חבר "לפוצץ לו את הפנים" אך הוא נעצר על ידי משפחתו.

עיינתי בדוחות המקוריים שהועברו לעיוני, מהם עולה כי חל שיפור משמעותי עם המערער, הוא נוטל את הטיפול התרופתי ונמנע מנטילת סמים (ראו הדיווח מיום 7.3.22).

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

17 מרץ 2022

ע"ו 30144-03-22 ה' נ' הוועדה הפסיכיאטרית
המחוזית ואח'

ב"כ המשיבים הפנה אותי לדיווח מיום 11.3.22, לפיו המערער "מדבר בגסות, בקול רם, מאיים, לא משתף פעולה ולא מקבל הסברים.. פונה לבודק בצורה מאיימת" וכך גם בדיווח מיום 14.3.22 עולה כי הוא "מדבר באפקט כעוס מאוד".

מהתרשמותי, תיאורים אלו אין בהם כדי להניח תשתית ראייתית מוצקה דיה, כדי להביא למסקנה שקיימת מסוכנות גבוהה של המערער לאחרים.

המערער בדיון בפניי סיפר על מצוקות שהוא עובר במחלקה כפי שחלק מהן עולה גם בדיווח מיום 14.3.22 - אונס במחלקה, קשיי שינה ועוד.

המערער ציין כי הוא הפסיק להשתמש בסמים והוא מכיר בחשיבות הטיפול התרופתי.

בא כוחו עו"ד רן שחם הדגיש כי עניינו של המערער אינו מצדיק המשך אשפוז כפוי, במיוחד נוכח העובדה כאשר מדובר במערער שזה פעם ראשונה שאושפז וככל שיכול להעיד עברו, הרי הוא יעיד לטובתו ולא לחומרתו.

לאחר ששקלתי את נתוניו הקונקרטיים של המערער ואת התהליך הטיפולי הנדרש לו, את תוצאותיו ואת גורמי הסיכון ככל שישוחרר המערער, כמו גם את תקופת האשפוז, אני בדעה כי ניתן להסתפק באפשרות פוגענית פחות לטיפול במערער, באמצעות המשך אשפוזו במסגרת מחלקה פתוחה בבית החולים.

אשר על כן אני מורה כי המערער יועבר לאשפוז במחלקה פתוחה בבית החולים, שם ימשיך בתכנית הטיפולית שייקבעו הרופאים ועניינו ישוב להיבדק מחדש על ידי ועדה שתתכנס בעניינו לא יאוחר מיום 27.3.22.

המזכירות תמציא לבית החולים ותסגור התיק.

ניתנה והודעה היום י"ד אדר ב' תשפ"ב, 17/03/2022 במעמד הנוכחים.

אספרנצה אלון, שופטת

לבקשת ב"כ המערער ובהסכמת המשיבים, פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.